

ततः 'चतस्रः' यज्ञस्य सम्बन्धिनि, हवींषि 'रजिष्ठैः पथिभिः'
चतुर्जुत्तमैः मार्गैः, वहसीत्यन्वयः ॥

अथ प्रैषमाह । "होता यक्षद्वनस्पतिमभि हि । पिष्टतम-
या रभिष्टया रशनयाधित । यत्रेन्द्राग्निद्योऽग्नागस्य हविषः
प्रिया धामानि । यत्र वनस्पतेः प्रिया पाथांसि । यत्र दे-
वानामाज्यपानां प्रिया धामानि । यत्राग्नेर्होतुः प्रिया धा-
मानि । तत्रैतं प्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवोपावस्रक्षत् । रभीयांसमिव
कृत्वा । करदेवं देवो वनस्पतिः । जुषतां हविः । होतयज" इति ।
देवेभ्यो 'होता', 'वनस्पतिरूपं', देवं यजतु । 'हि' यस्मात्
कारणात्, 'पिष्टतमया' स्रक्षतमया, 'रभिष्टया' रभस्वत-
मया, शीघ्रतमं प्रवृत्तया, 'रशनया अभ्यधित' वनस्पति-
नामात्मकमवधत्वात् । अतएव रशनया नियूयेत्युक्तं । तस्मात्
कारणात् तादृशोऽयं यूपः 'एतं' पशुं, 'तत्रोपावस्रक्षत्' तस्मिं-
स्थाने उपसम्प्रापयतु । कुत्रेति तदुच्यते । 'इन्द्राग्नियोः' देवयोः
सम्बन्धिनः, 'होता'रूपस्य, 'हविषः', 'प्रियाणि', 'धामानि'
स्थानानि, 'यत्र', विद्यन्ते । 'वनस्पतेः', देवस्य च 'प्रियाणि',
'पाथांसि' उदकानि, 'यत्र', विद्यन्ते । 'आज्यपानां', प्रया-
जादिदेवानाञ्च, 'प्रियाणि', स्थानानि 'यत्र', विद्यन्ते ।
'होतुः' होमनिष्ठादकस्य, 'अग्नेः', 'प्रियाणि', स्थानानि
'यत्र', विद्यन्ते । तत्रैतमुपावस्रक्षदित्यन्वयः । किं कृत्वा, 'प्रस्तु-
त्येव' प्रथममेव अपयित्वा, किञ्च 'उपस्तुत्येव' सन्निधावेव प्रशस्य,
'रभीयांसमिव कृत्वा' देवानां प्रीत्युत्पादनेन रभस्वत्तरमेव